

רעפ 5002/24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5002/24

כבוד השופט ח' כבוב
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד
מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום
19.05.2024 בעפ"ג 32854-01-24 ובעפ"ג
14736-02-24 שניתן על ידי כבוד השופטים
מ' ברנט, ש' בורנשטיין-ע' מיכלס
בשם המבקש: בעצמו

החלטה

- לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטיין-ע' מיכלס) בעפ"ג 32854-01-24 ובעפ"ג 14736-02-24 מיום 19.05.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש והתקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כבוד השופטת ר' גלט) בת"פ 46142-08-21 מיום 25.12.2023.
- לאחר ניהול הליך הוכחות, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לאותו חוק. בתמצית, מכתב האישום עולה כי במהלך ויכוח שנתגלע בין המבקש למתלוננת, היא אשתו, תקף המבקש את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות וגרם לה לחבלות של ממש; כמו כן, בהזדמנות נוספת איים עליה באומרו: "את אישה מורדת, שקרנית ונחש. כמו שחותכים לנחש את הראש, ככה אני אחתוך לך את הראש".
- ביום 25.12.2023, ניתן גזר הדין. לאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת נמצא כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות הוא בין 7 ל-18 חודשי מאסר. בהמשך, נתן בית המשפט את דעתו למכלול השיקולים משני צדי המתנס, ובחן ושלל את האפשרות כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. זאת, נוכח אי שיתוף פעולה מצד המבקש עם הממונה על עבודות שירות והתחמקותו מלהציג לו תיעוד רפואי פסיכיאטרי לשם בחינת כשירתו להעמדתו לדין - נוכח האמור, הוטל על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר. כן הוטלו עונשים נלווים בדמות 10 חודשי מאסר על תנאי מיום שחרורו ולמשך 3 שנים לבל יבצע עבירות איומים; וכן פיצוי למתלוננת בסך של 3,000 ש"ח.
- כאמור, הן המבקש והן המשיבה ערערו לבית המשפט המחוזי על גזר הדין. ביום 19.05.2024, נעתר בית משפט

קמא לערעור המשיבה על קולת העונש, ודחה את ערעור המבקש על חומרתו, תוך שציין כי מתחם הענישה שנקבע הוא מקל ו"אינו הולם את העבירות שביצע [המבקש] כמו גם מיקומו במתחם הענישה באשר לא קיבל אחריות על מעשיו. לא מצאנו כל הנמקה בגזר הדין המצדיקה חריגה לקולא ממתחם הענישה שבית משפט קמא עצמו קבע, בפרט כאשר מלכתחילה אין מקום למקמו בתחתית המתחם לנוכח העדר לקיחת אחריות". לאחר שעמד על חומרת מעשיו של המבקש ועל הצורך במיגור תופעת האלימות כלפי בני זוג, בית משפט קמא מצא כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ל-15 חודשי מאסר. אשר לקביעת עונש המבקש בתוך המתחם, בית המשפט זקף לחובת המבקש את העובדה כי לא לקח אחריות על מעשיו, אף לאחר מתן הכרעת הדין. בסופו של דבר הועמד עונשו של המבקש על 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך שיתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

5. המבקש, שאינו מיוצג בהליך שלפניי, ממאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי. ככל שניתן להבין מהבקשה שנכתבה בכתב ידו של המבקש, נטען כי הוא סובל מבעיות נפשיות ועל-כן הוא לא כשר לעמוד לדין. כמו כן, המבקש כופר במעשיו כפי שאלה עולים מכתב האישום, ובכלל זה שהתנהג באורח אלים כלפי המתלוננת, שלטענתו לא הגישה כל מסמך התומך בטענותיה להפעלת אלימות על-ידו. לבסוף, עותר המבקש ל"דין חוזר; ולייצוג" וכן "לדחות את גזר הדין", בייחוד לנוכח העובדה כי הוא נאלץ לנתק כל קשר עם בנו, וכן לצורך קבלת טיפולים מתאימים למצבו הנפשי. לצד בקשה זו, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, שמועד ריצויו קבוע ליום 07.07.2024.

דין והכרעה

6. לאחר עיון באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור והבקשה למינוי סנגור ציבורי - להידחות.

7. כידוע, בקשה למתן רשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 697/24 אסתרוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (05.03.2024)). הבקשה שלפניי אינה מעלה כל שאלה משפטית עקרונית או חשש לעיוות דין, אלא נטועה כל כולה בנסיבותיו הפרטניות של המבקש. זאת ועוד, החמרה מדודה בעונש על-ידי ערכאת הערעור, אינה מהווה, כשלעצמה, עילה למתן רשות ערעור ב'גלגול שלישי', והיה על המבקש להצביע על פער ניכר בין העונש אותו השיתה הערכאה הדיונית ובין זה שהשיתה ערכאת הערעור (רע"פ 6163/07 חדורה נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-11 (13.12.2007)); או סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים (רע"פ 4803/24 עזבה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.06.2024)). המבקש לא עשה כן.

8. גם לגופה - דין הבקשה להידחות. ההליכים בעניינו של המבקש התנהלו כהלכה, כאשר נסיבותיו האישיות, לרבות הנפשיות עמדו לנגד עיני הערכאות דלמטה בבואם לקבוע את עונשו, ונראה כי ניתן לכך המשקל הראוי. לצד זאת, נשקלה גם העובדה כי המבקש לא לקח אחריות על מעשיו וכי הוא לא השכיל להבין את הפסול שבהם. כך, לא בכדי סבר בית משפט קמא כי מעשיו אלה של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה כבדה יותר שתהלום את חומרתם. משכך ומשהמבקש קיבל את יומו בבית המשפט, בזמן שהיה מיוצג על ידי באי-כוחו, וכן משניתנה לו הזדמנות לאחר הזדמנות להתייצב לבדיקת התאמתו לעבודות שירות - לא מצאתי כל הצדקה לדון בעניינו של המבקש במסגרתו של הליך שיפוטי נוסף.

9. בנסיבות דנן - לא ראיתי להידרש לבקשה למינוי סנגור, בפרט משום שמעיון בכתובים עולה כי באי-כוחו של המבקש בהליכים דלמטה טענו כל שניתן היה לטעון במקרה זה.

10. בנתון לאמור, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שלצדה.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשפ"ד (30.6.2024).

שׁוֹפֵט
